

ผลเสียจากการเผาตอซัง

เกษตรกรที่เตรียมพื้นที่สำหรับปลูกข้าว โดยทำการเผาตอซังข้าวเพื่อให้เกิดความสะดวก ในการไถเตรียมดิน หรือเพื่อต้องการกำจัดวัชพืช และแมลงศัตรูพืชนั้นจะมีผลกระทบต่อการ เปลี่ยนแปลง สมบัติของดินทั้งทางด้าน กายภาพ เคมี และชีวภาพ เนื่องจากความร้อน จากการเผาตอซัง กล่าวคือ

1. ทำให้โครงสร้างของดินเปลี่ยนแปลงไป อนุภาคของดินจับตัวกันแน่นและแข็ง ทำให้ราก พืชแคะแกร็น ไม่สมบูรณ์และอ่อนแอ การหา อาหารลดลงรวมทั้งเชื้อโรคพืชสามารถเข้า ทำลายได้ง่าย

2. สูญเสียอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารในดิน คาร์บอนและอินทรีย์วัตถุในดินเมื่อถูกเผาจะ กลายเป็นก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สูญเสียไปใน บรรยากาศ ส่วนธาตุอาหารจะแปรสภาพให้อยู่ ในรูปที่สามารถสูญเสียไปจากดินได้ง่าย

3. ทำลายจุลินทรีย์และแมลงที่เป็นประโยชน์ใน ดิน ทำให้ปริมาณและกิจกรรมของจุลินทรีย์ดิน ลดลง เช่น กิจกรรมการเปลี่ยนก๊าซไนโตรเจน จากบรรยากาศให้อยู่ในรูปของสารประกอบ ไนโตรเจนที่พืชใช้ประโยชน์ได้ การแปรสภาพอ นินทรีย์ฟอสฟอรัสให้อยู่ในรูปของฟอสเฟตที่ ละลายน้ำได้ และการย่อยสลายอินทรีย์สารเป็น การเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดิน นอกจากนั้นตัว อ่อนของแมลงศัตรูพืช เช่น ตัวห้ำ ตัวเบียนที่ อาศัยอยู่ในดินหรือตอซังพืชรวมทั้งจุลินทรีย์ที่ สามารถควบคุมโรคพืชถูกเผาทำลายไป ซึ่งหาก ระบบนิเวศน์ของดินไม่สมดุลจะทำให้การแพร่ ระบาดของโรคเกิดได้ง่ายขึ้น

4. สูญเสียน้ำในดิน การเผาตอซังพืชทำให้ผิวดินมี อุณหภูมิสูงถึง 90 องศาเซลเซียส น้ำในดินจะระเหยสู่ บรรยากาศอย่างรวดเร็ว ให้ความชื้นของดินลดลง

การไถกลบตอซังเพื่อปรับปรุงดินและเพิ่ม ผลผลิตข้าว

การไถกลบตอซัง หมายถึง การไถกลบตอซังข้าวหรือ พืชใดที่มีอยู่ในไร่นาภายหลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิต แล้วลงไปไถในดินระหว่างการเตรียมพื้นที่เพาะปลูก ขณะที่ดินมีความชื้น และปล่อยทิ้งไว้ช่วงระยะเวลา หนึ่ง เพื่อให้เกิดกระบวนการย่อยสลายในดินซึ่งจะ กลายเป็นแหล่งของอินทรีย์วัตถุและธาตุอาหารพืช แล้วจึงปลูกพืชหลักตามที่ต้องการต่อไป

ตอซังข้าวหรือฟางข้าวเป็นวัสดุที่ย่อย สลายง่าย มีค่าอัตราส่วน คาร์บอน ต่อ ไนโตรเจนเฉลี่ย 99:1 มีปริมาณธาตุอาหารหลัก ของพืชได้แก่ ไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และ โพแทสเซียมเฉลี่ย 0.51 0.14 และ 1.55 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณธาตุอาหารรองของพืช

ได้แก่ แคลเซียม แมกนีเซียม และซัลเฟอร์เฉลี่ย
0.47 0.25 และ 0.17 เปอร์เซ็นต์

ตารางแสดงปริมาณตอซังและฟางข้าวในแต่ละ
ภาคของประเทศไทย (ล้านตันต่อปี)

ภาค	ข้าวนาปี		ข้าวนาปรัง		รวม
	ตอซัง	ฟางข้าว	ตอซัง	ฟางข้าว	
เหนือ	2.80	4.24	0.12	0.19	7.36
ตะวันออกเฉียงเหนือ	9.03	13.61	0.11	0.18	22.93
กลางและตะวันออก	3.32	5.01	0.79	1.20	10.32
ใต้	0.63	0.95	0.04	0.07	1.69
ปริมาณรวม	15.80	23.81	1.08	1.64	42.33

ประโยชน์จากการไถกลบตอซังข้าว

1. ปรับปรุงสมบัติทางกายภาพของดิน

ทำให้ดินโปร่ง ร่วนซุย ง่ายต่อการเตรียมดิน การ
ปักดำกล้า และทำให้การระบายอากาศของดิน
เพิ่มมากขึ้น เพิ่มการซึมผ่านของน้ำ และการอุ้มน้ำ
ของดินให้ดีขึ้น

2. ปรับปรุงสมบัติทางเคมีของดิน

เป็นการเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดินโดยตรง ถึงแม้
ปริมาณธาตุอาหารจะไม่มาก แต่จะมีธาตุอาหาร
ครบถ้วนตามที่พืชต้องการทั้งธาตุอาหาร ช่วย
ดูดซับธาตุอาหารจากการใส่ปุ๋ยเคมีไม่ให้สูญเสีย
ไปจากดินซึ่งพืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ และลดปริมาณการใช้
ปุ๋ยเคมี ช่วยเพิ่มความต้านทานการเปลี่ยนแปลง
ความเป็นกรดเป็นด่างของดินทำให้การ
เปลี่ยนแปลงไม่รวดเร็วจนเป็นอันตรายต่อพืช
ช่วยลดความเป็นพิษจากดินเค็ม

3. ปรับปรุงสมบัติทางชีวภาพของดิน การเพิ่ม
ปริมาณหรือจำนวนของจุลินทรีย์ดินมีผลช่วยลด
ปริมาณเชื้อสาเหตุโรคพืชบางชนิดในดินลด
น้อยลง

การรณรงค์งดเผาตอซังข้าว

เอกสารประชาสัมพันธ์

องค์การบริหารส่วนตำบลละหาน
อำเภอจตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
โทร : ๐-๔๔๘๕-๒๖๔๘